

Toedeling naar afwateringseenheid, nutriënten watervogels

Beschrijving

Uitwerpselen van watervogels hebben invloed op de waterkwaliteit door de emissie van stikstof en fosfaat. Waar ze langdurig en in grote aantallen voorkomen kan dit leiden tot (lokale) negatieve effecten als algenbloei, kroosbedekking en lage zuurstofgehalten in het oppervlaktewater. De ruimtelijke verdeling van emissies door watervogels is gebaseerd op de locaties van slaappleatsen en kolonies. Vogels die op slaappleatsen verblijven of in kolonies broeden halen hun voedsel van elders en brengen zo nutriënten het verblijfsgebied in. Dit in tegenstelling tot broed- of trekvogels die hun voedsel grotendeels binnen het eigen verblijfsgebied zoeken en de hoeveelheid nutriënten niet of nauwelijks vergroten. Gegevens over locaties van slaappleatsen/kolonies en aantallen verblijvende vogels zijn afkomstig van SOVON vogelonderzoek Nederland. Voor de emissiefactoren wordt onderscheid gemaakt naar het voedseltype, omdat bijvoorbeeld viseters veel meer fosfaat en stikstof uitscheiden dan herbivoren zoals ganzen. Deze indeling sluit aan bij afzonderlijke rekenregels per voedselgroep in het voor de emissiefactoren gebruikte model Waterbirds van het NIOO (Nederlands Instituut voor Ecologie).

Voorbeeld

Stikstofemissie watervogels slaappleatsen 2019 (rood=hoogste emissie)

Betrokken instituten

Deltares
SOVON

Actualiteit basisgegevens verdeling

2019

Achtergronddocument(en)

Vogelmest
Versie juni 2021
Emissieschattingen Diffuse bronnen Emissieregistratie

Website SOVON

<https://www.sovon.nl/>